

عنوان مقاله:

روی کرد امام ابوحنیفه در قبال اعتدال و میانه روی

محل انتشار:

فصلنامه غالب، دوره 12، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فضل احمد احمدی - موسسه تحصیلات عالی هریوا

خلاصه مقاله:

بحث اعتدال و میانه روی، یکی از اساسی ترین مفاهیم رایج و مورد نیاز جوامع بشری است. گروه ها و مکتب های مختلفی در این زمینه بحث و رویه های ویژه خود را اتخاذ کرده اند؛ به تعبیر عده یی در میان مذاهب چهارگانه اهل سنت، مذهب حنفی، معتدل ترین مذهب به شمار می رود؛ اما عملا این فرض با روی کرد فعلی احناف، چندان انطباق ندارد. حال مساله اساسی این است که شخص امام ابوحنیفه چه روی کردی در قبال اعتدال و میانه روی داشته است. آیا می توان اعتدال و میانه روی را از لایه لای اندیشه های وی فرا چنگ آورد و به این نتیجه رسید که روی کرد ایشان اعتدال و میانه روی بوده و اکنون پیروان مذهب حنفی از این مسیر منحرف شده اند؟ بنابراین، این پژوهش در پی یافتن پاسخ به این پرسش بوده است که: امام در قبال اعتدال و میانه روی چه روی کردی داشته است؟ با استفاده از روش نظری، داده های کتاب خانه یی تحلیل و توصیف شده است. در نهایت، این نتیجه به دست آمده است که: امام ابوحنیفه چه در برابر موضوعات فقهی، در همه زمینه ها اعتدال و میانه روی را پیشه خود کرده بود. نمونه ها در باب سیاست مساله تجلی سیادت و سروری دولت در امام مسلمانان و در باب قواعد فقهی، مسائل آسان گیری در عبادات و معاملات، رعایت حال فقیر و ضعیف در زکات و صدقات و غیره، صحیح دانستن تصرفات انسان تا حد امکان، رعایت حرمت و کرامت انسانی و... از مواردی اند که بیان گر اعتدال و میانه روی امام ابوحنیفه در عبادات و معاملات، رعایت حال فقیر و ضعیف در زکات و صدقات و غیره، صحیح دانستن تصرفات انسان تا حد امکان، رعایت حرمت و کرامت انسانی و... از مواردی اند که بیان گر اعتدال و میانه روی امام ابوحنیفه را نشان می دهند.

کلمات کلیدی:

امام ابوحنیفه، اعتدال و میانه روی، روی کرد، عقل گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2079085>

